

[Formanden.]

Forslag til Lov om Statsgaranti mod Tab ved Saaning af Hvede i Efteraaret 1942 samt

Forslag til Lov om Afgift paa Hvede og Hvedemel og Tilskud til Nedbringelse af Rugbrødsprisen.

I Skrivelse af Dags Dato meddeler Indenrigsministeren, at han agter her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om Ændringer i Lovgivningen om Støtte til Byggeri samt

Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 354 af 26. August 1941 om Overførelse af Kreditforeningslaan til Serier eller Afdelinger med lavere Rentefod.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fremsættelse af Lovforslag.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Afgift paa Hvede og Hvedemel og Tilskud til Nedbringelse af Rugbrødsprisen.*

I de sidste 3 Aar er der her i Rigsdagen gennemført en Lov, hvorefter der er opkrævet en Afgift af Hvede formalet til Menneskeføde, for derved at faa Mulighed for at kunne nedsætte Rugbrødsprisen. Afgiften er fastsat til 5 Kr. 80 Øre for hver 100 kg Hvede, og Nedsættelsen paa Rugbrødsprisen udgør 55 Øre pr. 4 kg Rugbrød, saaledes at et 4 kg Rugbrød her i København kan sælges for 121 Øre og i Provinsen for 120 Øre. Dersom Tilskuddet til Rugbrødsprisen Nedsættelse overstiger Hvedeaafgiften, maa Underskuddet dækkes af Staten.

Lovens Formaal har altsaa været at holde Rugbrødsprisen nede paa et vist Niveau, og at Betalingen hertil er fremskaffet dels ved en Afgift paa Hvede og dels ved Statstilskud.

Desværre er der ødelagt saa mange Hvedemarker sidste Vinter, at vort Forbrug af Hvedemel i Høstaaret 1942—43 vil gaa ned til et Minimum og Afgiften derfor ogsaa ned til et Minimum. Da Hvedebrødet hidtil har udgjort en meget vigtig Del af vor Ernæring, er denne Mangel i høj Grad beklagelig. Heldigvis er Kornloven affattet saaledes, at denne Nedgang ikke formindsker det Kvantum Korn, som Landmændene maa aflevere til Befolkningens Forsyning, idet der saa maa afleveres tilsvarende Mængder af andre Kornsorter.

Vort Brød vil derfor i Vinter komme til

at bestaa af en Blanding af Rug og Byg baade som Rugbrød og som Sigtebrød. Ernæringsmæssigt er der saaledes ingen Fare. Smagsmæssigt bliver det vel nok vanskeligere at tage denne Følge af den strenge Vinter 1941—42, men det maa vi indrette os paa. At man i andre Lande næppe har det bedre, er vel en ringe Trøst.

Da Loven udløber med Udgangen af denne Maaned, forelægges derfor herved et Forslag om Forlængelse af denne Ordning for et Aar.

Selv om Forslaget omtrent er enslydende med den gældende Lov og Formaalet at holde Rugbrødsprisen nede paa 120 Øre i Provinsen og 121 Øre i København for et 4 kg Rugbrød derved bevares, vil de nødvendige Beløb naturligvis ikke indkomme i samme Forhold som tidligere. Hvedeaafgiften vil gaa meget stærkt ned, maaske helt ned til næsten intet. Endnu kan man ikke vide det nøjagtigt, da den endelige Høst ikke kan opgøres foreløbig, og da man intet ved om, hvor meget af den ringe Høst der vil blive anvendt til Saasæd.

Foreløbig regner man med, at der af ren Hvede kun vil blive høstet saa meget, at det lige kan dække Saasæden til et Areal, der svarer til det, der blev tilsaadet i Fjor, ca. 73 000 ha, og det er kun godt og vel Halvdelen af det Areal, der blev tilsaadet med Hvede, før vi fik de tre kolde Vintre i Træk, hvor der hvert Aar er gaaet store Arealer tabt, og Interessen for Hvedesaaningen er derfor stadig formindsket.

I Regeringen er man enig om fortsat at holde Prisen nede paa Rugbrødet, uanset at det vil koste Staten noget mere paa Grund af Frostens Ødelæggelse af Hvedehøsten.

Dersom hele Forbruget af Hvedemel vil gaa over til Sigtemel, vil det ses af Bemærkningerne, at Tilskuddet i alt vil andrage ca. 32 Mill. Kr. for Høstaaret 1942—43. Gaar derimod en Del af Hvedemelsforbruget over til groft og halvsigtet Rugbrød, vil Beløbet stige med 1 Mill. Kr. for hver 5 000 t, der flyttes denne Vej.

Statens Udgifter til at holde Rugbrødsprisen nede vil derfor komme til at andrage mindst en halv Sned Millioner Kroner mere end i Aar, formodentlig mellem 30 og 40 Mill. Kr. i det kommende Høstaar paa Grund af de mislykkede Hvedemarker.

Da Landbrugsministeriet efter en Bestemmelse i Kornloven skal drage Omsorg for, at Kornloven hviler i sig selv, har man til Dækning af Udgifter til Transport, Lagring, Tørring o. s. v. opkrævet en Afgift af Møllerne. Denne Afgift har, i de Aar